

Κερατσίνι 15 Ιουλίου 2014

Μαζί πετάξαμε...!

Η Δημοτική Βιβλιοθήκη Κερατσινίου-Δραπετσώνας άνοιξε τις πόρτες σήμερα, στις 10 το πρωί, για 22 παιδάκια από 4 έως 11 χρονών, που ήρθαν για να ανακαλύψουμε μαζί το πέταγμα στον ουρανό μιας και τη γη την πατάμε σταθερά.

Με αφορμή λοιπόν το παραμύθι μου «Γλαύκος και Ίρις» γνωρίσαμε άλλη μια από τις αντιθέσεις, που επέλεξε η Δημοτική Βιβλιοθήκη να διερευνήσει αυτό το καλοκαίρι μέσα από το πρόγραμμα φιλιαναγνωσίας και δημιουργικότητας, το οποίο κατάρτισαν οι εμπνευσμένοι άνθρωποί της με πολύ μεράκι και ιδιαίτερη φροντίδα.

Τη μέρα καθόρισε ο χαρακτηριστικός τίτλος, που διάλεξα:

Στον ουρανό πετώ

Τη γη την περπατώ

Για να γνωριστούμε καλύτερα γράψαμε όλοι τα ονόματά μας σε αυτοκόλλητες ετικέττες και τις φορέσαμε στο στήθος. Χρησιμοποιήσαμε μαρκαδόρο σε χρώμα ιώδες, ώστε να κάνουμε το πρώτο βήμα στο παραμύθι.

Το δεύτερο βήμα ήταν να το αφηγηθώ ως το σημείο, που ο Γλαύκος βοηθάει την Ίριδα να κατανοήσει πως αλληλοσυμπληρώνονται. Γι' αυτό κι αν της λείπουν τα φτερά, δεν έχει σημασία. Θα πετάξουν μαζί.

Έτσι λοιπόν ήρθε η ώρα να διερευνήσουμε όλοι μαζί ποια είδη μπορούν και πετούν. Έπρεπε ο καθένας να ορίσει ένα είδος μόνο, το οποίο ακολούθως έπρεπε και να σχεδιάσει και να χρωματίσει με υλικά, που μας διέθεσε η Βιβλιοθήκη. Θεώρησα χρήσιμο να ονομάσει και γραπτώς το είδος, που επέλεξε. Αυτό ακριβώς στάθηκε η πρώτη αφορμή για συνεργασία, αφού τα παιδιά, που ήξεραν να γράφουν βοήθησαν τα προσχολικής ηλικίας.

Όταν τους ζήτησα να σημειώσουν τι τους λέει το έντομο ή το πουλάκι, που επέλεξαν, η συνεργασία επεκτάθηκε. Ήταν ανάγκη να ανταλλαχθούν και ιδέες και κουβέντες. Πράγμα που έγινε.

Αφού γνωρίσαμε τα πετεινά του ουρανού και παραδεχτήκαμε όλοι ότι ο άνθρωπος δεν έχει φτερά, ζήτησα από τα παιδιά να σκεφθούν με ποιους τρόπους καταφέρνει να πετάξει. Σε ένα πίνακα χάρτινο καταγράφηκαν όλες οι πτητικές μηχανές, με

τις οποίες το καταφέρνει. Ο διαδραστικός πίνακας έδωσε εικόνα όσων από αυτές κάποια παιδιά δε γνώριζαν.

Στην επόμενη φάση ερευνήσαμε ποιο άλλο πλάσμα ή πράγμα μπορεί να πετάξει. Με πρώτο το μπαλόني περάσαμε ως και τον Πήγασο.

Και τότε τέθηκε το μεγάλο ερώτημα με αφορμή τα πλάσματα της φαντασίας. Μήπως υπάρχει και κάποιος άλλος τρόπος να πετάξει ο άνθρωπος; Τα φτερά της φαντασίας είναι το όπλο του. Τα παιδιά το συνειδητοποίησαν γρήγορα. Χρειάστηκε όμως να κλείσουν τα μάτια, να μετρήσω ως το 5 για να κατανοήσουν πρακτικά τη δύναμη των φτερών. Μέσα σε 5 δευτερόλεπτα, όπως μέτρησαν τα μεγαλύτερα παιδάκια, μπόρεσαν να φτάσουν όσο μακριά ήθελαν και πιο γρήγορα από κάθε μηχανικό μέσο.

Με αυτά λοιπόν τα δυνατά τους φτερά κατάλαβαν ότι ξεχωρίζουν από κάθε άλλο πλάσμα στον κόσμο.

Ένα απρόσμενο ερώτημα, που τους έθεσα ολοκλήρωσε την ιδέα τους για την ξεχωριστή τους φύση. Τους ζήτησα να μου εξηγήσουν ποιο ήταν στ' αλήθεια το λάθος του Ικάρου. Το «γιατί» αναζητήθηκε με μεγάλη προσοχή κι εμβρίθεια, ώσπου κατάλαβαν ότι πρέπει να δεχόμαστε τη φύση μας, να αγαπάμε τον εαυτό μας γι' αυτό που είναι, ώστε να είμαστε ευτυχείς και να μην τον θέτουμε σε κίνδυνο.

Γράφοντας τον επίλογο της συνάντησης μας, που είχε την προκαθορισμένη διάρκεια της μιάμισης ώρας, με τα δυνατά μας φτερά, τα μοναδικά φτερά της φαντασίας, φτιάξαμε μια ιστορία δίνοντας τη φράση-σκυτάλη ο ένας στον άλλον απολαμβάνοντας τα μαγικά αποτελέσματα της συνεργασίας.

Μένει μόνο να ευχηθούμε οι άνθρωποι της Βιβλιοθήκης να συνεχίζουν να δίνουν την ευκαιρία στα παιδιά της γειτονιάς τους να πετούν σε ταξίδια εξαιρετικά, γιατί έτσι υπάρχει ελπίδα για την ανθρωπότητα.

Νινιού Σοφία

Φιλολόγος-Συγγραφέας

